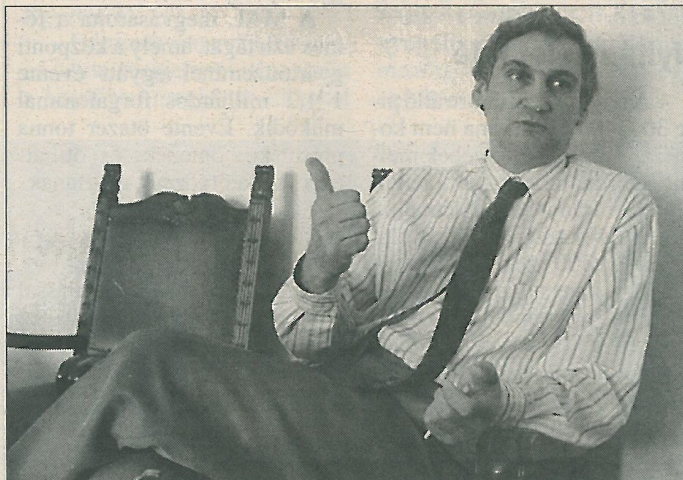

Mi vagyunk a polgárokért

Mindenki számára nyitott, elérhető polgármesteri hivatalt szeretne **dr. Fekete Antal János**, akit Várpalota önkormányzati képviselő-testülete február 27-i ülésén titkos szavazással, határozatlan időre kinevezett a város jegyzőjévé. **Elődjé, dr. Czeidli István nyugdíjba vonult.**

Dr. Fekete Antal János negyvennégy éves, két gyermek édesapja. Pályafutását hivatásos katonatisztként kezdte egy lég-

Szinte megdöbbenő volt számomra, hogy ilyen jól szerkesztett helyi rendeleteket, ennyire átgondolt költségvetési rendeletet még nem láttam. Ugyanakkor látom – mint bármelyik más hivatalban – az ügyiratkezelés, az irattár nem megfelelő. Néhány személy nem egészen úgy dolgozik, mint én azt elgondoltam. Jelenleg információkat gyűjtök. A szervezeti felépítésben nem látok okot a módosításra, de néhány alkalmazott esetében szükség lesz változtatásra.

Dr. Fekete Antal János: – Néhányan nem egészen úgy dolgoznak, mint én azt elgondoltam
Gáspár-fotó

védelmi rakétaosztálynál, majd a MÁV székesfehérvári járműjavítójánál vezető technológusként dolgozott. Közben elvégezte az egyetemet, a vasúttól értékesítési vezetőként köszönt el. A kft.-alapítások idején vállalkozó lett, utána, „engedve a csábításnak”, közszolgálatot vállalt: három évig jogi osztályvezető az adóhivatalnál, utána Székesfehérvárott, a városházán alkalmazták. A várpalotai állásra mint Eplény aljegyzője adta be pályázatát.

Nem könnyű ember

– Nyilvánvalóan nem tölem hallja először, hogy Várpalota nem egy könnyű város.

– Én pedig nem vagyok egy könnyű ember. De meg kell próbálni. Első benyomásaim kedvezőek, a polgármesteri hivatalban jó szakemberek dolgoznak.

– Mielőtt benyújtotta pályázatát Várpalotára, milyen információkkal rendelkezett a városról, a polgármesteri hivatalról?

– Leszkovszki Tibor polgármesterrel találkoztam. Őszintén beszélgettünk, ő nem rángatott előttem semmilyen mézesmadzagot, én sem tüntettem fel magam egy könnyű embernek, aki bárki előtt hajbókolna. Nem is titkoltam, a nehéz emberek közé tartozom, de érvekkel meg lehet győzni. A pályázatoknak egyébként ez az egyik hátulütője, senki nem lát bele senkibe, ebből az emberből mi lesz. Ilyenkor mindenki próbálja az előnyösebb oldalát megmutatni. Amikor a fiú és a lány együtt jár, minden nagyon jó, aztán az együttélés időszakában kiderülnek a dolgok.

– Lakva ismeri meg az ember a másikat?

– Erre egy pályázatnál, amikor több jelöltből kell választani, nincs lehetőség. Három pályázót nem lehet fél évre alkalmazni és utána dönteni. Amikor a képviselő-testület meghallgattott, én próbáltam valóságos képet adni önmagamról. Azt sem titkoltam, szerintem a legnagyobb gond az önkormányzatiságban, hogy a képviselőknek nincs elég felelősségük.

Felelősséget a képviselőknek!

– Bátor kijelentés egy pályázótól...

– A polgármester utólag elmondta, ekkor bizony „rezgett a léc”. Viszont a ténnyel akkor is szembe kell nézni az önkormányzottnak. A képviselő egyik pillanatban megszavazza valaminek a színét, másikkban a fonákját. Közben neki sem polgári jogi, sem büntetőjogi, sem fegyelmi, politikai, sem erkölcsi – semmilyen felelőssége nincs. Ezzel szemben a polgármesternek, alpolgármesternek, jegyzőnek, aljegyzőnek kézzel tapintható a felelőssége. Aláír, dönt, utalványoz.

– Hogyan adható felelősség a város önkormányzati képviselőinek?

– Nem az én tisztem ezt eldönteni. Viszont a képviselő felveszi a tiszteletdíját, legalább ennek mértékében kellene felelősséget vállalnia. Amikor felemeli a kezét, a döntéssel a városnak százszáz, akár milliárdos kárt is okozhat. Közben lehet, a szakemberek nem tudják meggyőzni. A legutóbbi testületi ülésen is nyolc-tíz centi magas volt az iratanyag, ami előterjesztésre került. Feltételezem, ezt valamennyi képviselő elolvasta. Ám az elolvasás nem ugyanaz, mint amikor egy témában „benn vagyok”, tudom, ez ezért van, az meg azért. Minden képviselő elmondja, ő szakemberekre kíván támaszkodni. Ugyanakkor a hivatal szakembereinek véleményét bizalmatlanul fogadják. Pedig a célunk közös, Várpalota fejlődéséért, jövőjéért akarunk tenni valamit.

– Mit tart igazán fontosnak, kiemelendőnek a pályázatában?

– Szeretnék jó csapatmunkát kialakítani. Szeretném, ha az irodavezetőket, beosztottakat nem kellene impulzusokkal irányítani. Mindenki ismeri a maga feladatát, s csak egyeztetni kell. Ehhez egyértelműen szabályozni kell a belső hatásköröket: ki miért felelős. Ehhez társulna a nyitottság. Az ügyintézőknek meg kell érteni, ez a ház a város polgáraié. Ide bárki bejöhet, segítséget kérhet és remélhet, mert mi vagyunk a polgárokért és nem fordítva. Nem fogom eltűnni, ha valaki pökhendin, nyeglén viselkedik egy ügyféllel. Természetesen előfordulhat, hogy a kérés nem teljesíthető, viszont akkor is meg kell vizsgálni, létezik-e másik alternatíva. Tájékoztatni kell a polgárokat a különböző lehetőségekről.

Kísérleti település lesz Várpalota?

– Valószínű, a hivatal munkatársai ezt meg is teszik, ha a feltételek adottak.

– Természetesen ezeket a feltételeket meg kell teremteni. Az önkormányzat költségvetésében komoly tétel szerepel a hivatal számítástechnikai fejlesztésére. Az álmom egy olyan ügyiratkezelési rendszer kialakítása, amelyet ma még igazából a jogszabályok sem tesznek lehetővé. Jó lenne, ha nem papíron kezelnék az irattárat, hanem mágneses adatrögzítőn. Az informatika összehangoltabb munkát is eredményezhet: kétszer ugyanazt nem szabad elvégezni. A belügyminiszter egyébként különböző terület-nagyságokon kísérleti modellekkel próbálkozik. Szívesen felajánlanám, hogy a húsznegyven ezres lélekszámú településeknél Várpalota legyen a kísérleti hely.

– Konkrét döntést hozott már?

– A polgármesternek a japán környezetvédelmi programmal kapcsolatos kötelezettségeit el kellene jegyeztem. A nevem már olvasható.

Ármás János